

prima instanță V. Clima

instanța de apel M. Antono, I. Secrieru, A.Panov

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Răducanu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Bejan Elisaveta

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elisavetei Bejan împotriva
Întreprinderii de Stat „Fabrica de sticlă” mun. Chișinău privind restabilirea în
funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, repararea
prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012, prin care a
fost respins apelul declarat de către Bejan Elisaveta și menținută hotărîrea
Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 martie 2012

c o n s t a t ă

La data de 26 mai 2011 Bejan Elisaveta a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Î.S „Fabrica de sticlă” mun. Chișinău privind restabilirea în
funcție, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, încasarea
prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamanta Bejan Elizaveta a indicat că la data de 26
ianuarie 1984 a fost angajată în calitate de controlor la întreprinderea de Stat
„Fabrica de Sticlă”, mun.Chișinău, iar la data de 28 aprilie 2010, în temeiul
ordinului ÎS „Fabrica de sticlă” mun.Chișinău nr.22, a fost concediată pentru
necorespunderea muncii prestate din cauza stării de sănătate, conform art.86 al.(1)
lit.d) Codul muncii.

Susține reclamanta Bejan Elisaveta că ordinul de concediere este ilegal, dat
fiindcă starea sănătății îi permitea să-și îndeplinească atribuțiile de serviciu,
solicitând în acest sens un alt loc de muncă corespunzător certificatului medical.

Solicită reclamanta

- restabilirea la locul de muncă precedent în calitate de controlor la
întreprinderea de stat „Fabrica de Sticlă” mun.Chișinău;

- încasarea din contul I.S. „Fabrica de sticlă” mun. Chișinău a salariului neachitat pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 28 aprilie 2010;
- încasarea unei compensații pentru prejudiciului moral cauzat în sumă totală de 100000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 martie 2012 acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Bejan Elisaveta și menținută hotărârea primei instanțe.

Bejan Elisaveta a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Bejan Elisaveta în motivarea recursului a invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanțe.

Intimatul ÎS „Fabrica de sticlă din Chișinău” prin referință a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârilor judecătorești.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bejan Elisaveta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bejan Elisaveta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs găsește necesar a menționa că certificatul medical anexat la recurs nu poate justifica omiterea termenului de prescripție stabilit de legislația muncii. Astfel, prin certificatul în cauză se atestă că recurenta s-a aflat la tratament o lună de zile (25 aprilie 2011 – 25 mai 2011), pe când legislatorul a oferit angajatului un termen de un an (după modificarea articolului 355 Codul Muncii –

3 luni) pentru a depune cererea de chemare în judecată întru soluționarea litigiului său.

Recurenta nu a probat motivul omiterii termenului de prescripție stabilit de lege, fapt ce denotă temeinicia hotărârilor judecătorești privind respingerea acțiunilor ca tardivă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bejan Elisaveta ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Bejan Elisaveta se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tatiana Răducanu

